

Σκέψεις και συναισθήματα απο την παρακολούθηση του έργου

Καθώς παρακολουθούσα την ταινία, κυριεύτηκα από διάφορες σκέψεις και ποικίλα συναισθήματα. Αρχικά, ένοιωσα ένα ανεκδιήγητο συναίσθημα αγαλλίασης, καθώς κατάλαβα ότι η ζωή μπορεί πραγματικά να είναι ωραία, αν ζήσεις την κάθε στιγμή σαν να είναι η τελευταία σου, όπως έκανε ο πρωταγωνιστής του έργου. Στη συνέχεια, συγκινήθηκα πάρα πολύ, όταν ο πατέρας του μικρού αγοριού έκανε ό,τι περνούσε από το χέρι του, για να μην καταλάβει το παιδί του τι φριχτά πράγματα συνέβαιναν στο στρατόπεδο συγκέντρωσης και γι' αυτό θέλησε να μετατρέψει αυτή την τραγωδία σε ένα παιδικό παιχνίδι. Τέλος, λαμβάνοντας υπόψη μου το θλιβερό τέλος της ιστορίας, κατανόησα ότι δεν έχει σημασία αν η ζωή μας δεν είναι στρωμένη με ροδοπέταλλα, αλλά πιο σημαντικό είναι πώς εμείς την αντιμετωπίζουμε και πώς τελικά επιλέγουμε να ζούμε και να βιώνουμε τις καταστάσεις που κάθε φορά προκύπτουν.

Ζάβρα Ελισαβέτ, Α1

